

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/59/2019
Identifikačné číslo spisu:	5116011471
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5116011471.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martiny Zeleňakovej v trestnej veci obvineného F. X., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 10. decembra 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného F. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2018, sp. zn. 1Tos/10/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného F. X. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Uznesením Okresného súdu Žilina (ďalej aj „súd prvého stupňa“ alebo „okresný súd“) z 5. januára 2018, sp. zn. 36Nt/23/2016 bol podľa § 399 ods. 2 a § 402 ods. 2 Trestného poriadku, odmietnutý návrh obvineného F. X., narodeného XX. T. XXXX v K., trvale bytom V. č. XXX, okres K., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, na povolenie obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 35T/147/2010, pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Krajský súd v Žiline uznesením z 27. februára 2018, sp. zn. 1Tos/10/2018 sťažnosť obvineného proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ako nedôvodnú, zamietol.

Proti vyššie označenému uzneseniu Krajského súdu v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) podal obvinený F. X. (ďalej aj „obvinený“ alebo „dovolateľ“) vo svoj prospech, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Ing. Jozefa Lalinského, advokáta so sídlom v Žiline, Národná 17, dovolanie.

V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený uviedol, že bolo zásadným spôsobom porušené

jeho právo na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, a to tým, že nebola povolená obnova konania, hoci sú na to, podľa jeho názoru, splnené zákonné podmienky. Tak okresný, ako aj krajský súd mali taktiež nesprávne právne posúdiť zistený skutok v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože dovolateľovi nebol preukázaný úmysel a skutok bol spáchaný, podľa tvrdení obvineného, v stave nepričetnosti. V tejto súvislosti sa dovolateľ dožadoval uplatnenia zásady „in dubio pro reo“. Oba spomínané sudy nižšieho stupňa mali, podľa názoru obvineného, nedôvodne neprihliadnuť na rozhodnutia iných súdov v iných, avšak obdobných veciach, neprihliadnuť na poľahčujúce okolnosti a dostatočne sa nezaoberať otázkou mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 Trestného zákona. V ďalšej časti podaného dovolania obvinený spochybňoval skutkové zistenia súdov, namietal nedostatočné zohľadnenie, že skutok bol spáchaný pod vplyvom alkoholu, ako aj zásad pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, v dôsledku čoho je uložený trest odňatia slobody, podľa názoru obvineného, neprimerane prísny. Prípustnosť dovolania dovolateľ vyvodzoval z ustanovenia § 368 ods. 1 Trestného poriadku, pretože v prejednávanej veci ide o rozhodnutie, ktorým bol, podľa názoru obvineného, porušený zákon a zo skutočnosti, že súd prvého stupňa mu ustanovil obhajcu, čo by neurobil, pokiaľ by dovolanie v prejednávanej veci nebolo prípustné.

V podstate z vyššie uvedených dôvodov dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku, uznesenie Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2018, sp. zn. 1Tos/10/2018 a uznesenie Okresného súdu Žilina z 5. januára 2018, sp. zn. 36Nt/23/2016 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), pred vydaním rozhodnutia o dovolaní, posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku. Súčasne však zistil, že dovolanie nebolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že konanie o dovolaní v zmysle ôsmej hlavy Trestného poriadku je jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov, ktoré možno podať iba proti takzvaným meritórnym rozhodnutiam, teda rozhodnutiam vo veci samej, ktorými sa trestné stíhanie končí, a ktoré sú výslovne vymenované v ustanovení § 368 ods. 2 Trestného poriadku. Prípustnosť dovolania teda nie je možné vyvodzovať len z izolovaného znenia ustanovenia § 368 ods. 1 Trestného poriadku, bez súčasného použitia jeho odseku 2, pretože naposledy spomínané ustanovenie (§ 368 ods. 2 Trestného poriadku), na odsek 1 výslovne odkazuje.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte, a preto je použiteľné len mimoriadne a výnimočne a je obmedzené na nápravu len tých najzásadnejších väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie. Preto dovolanie nie je prípustné voči všetkým rozhodnutiam vydávaným v priebehu celého konania, ale len, ako to už bolo vyššie uvedené, proti meritórnym rozhodnutiam výslovne vymenovaným v § 368 ods. 2 Trestného poriadku.

S ohľadom na už spomínanú mimoriadnosť a výnimočnosť dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia bráni predchádzajúce zistenie, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V posudzovanom prípade podal obvinený F. X. dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté o jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Z ustanovenia § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ani z iných ustanovení Trestného poriadku však nevyplýva prípustnosť podania dovolania proti uzneseniu o zamietnutí návrhu obvineného na povolenie obnovy konania, ani proti uzneseniu o zamietnutí sťažnosti obvineného proti takémuto uzneseniu.

Vzhľadom na to, že rozhodovanie o prípustnosti dovolania patrí do pôsobnosti dovolacieho súdu, je bez akejkoľvek relevancie námietka dovolateľa, že okresný súd mal považovať podané dovolanie za prípustné.

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku, dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Keďže dovolanie obvineného F. X. bolo podané proti rozhodnutiu súdu, proti ktorému jeho podanie nie je prípustné, najvyššiemu súdu nezostávalo nič iné, len podané dovolanie na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.